Krzysztof Dąbrowski gr. 3

Laboratorium sieci komputerowych - c3 Tworzenie i badanie sieci wewnętrznych

16 kwietnia 2019

Spis treści

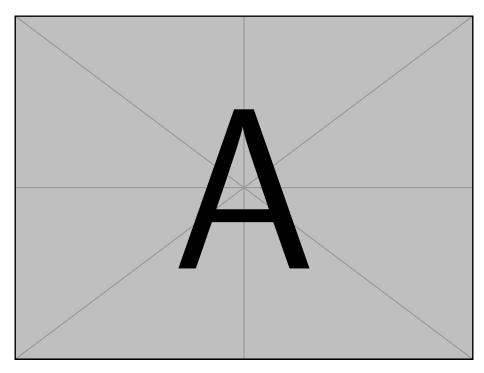
1.	Cel	zajęć									 •	•				1
2.	Sche	mat sieci														1
3.	Staty	yczne adresowanie														2
	3.1.	Wybór adresów														2
	3.2.	Ustawienie adresów \dots														2
	3.3.	Test połączenia														3
4.	Dyna	amiczne adresowanie														3
	4.1.	Konfiguracja serwera														3
	4.2.	${\bf Dynamiczne\ przydzielenie\ adres\'ow}$														4
5.	Drug	ga warstwa sieciowa														4
6.	Analiza ruchu sieciowego									5						

1. Cel zajęć

Celem laboratoriów c3 było utworzenie kilku sieci wewnętrznych oraz podłączenie do nich interfejsów maszyn wirtualnych. W celu nadania adresów wykorzystane zostało adresowanie statyczne oraz dynamiczne. Po zakończeniu konfiguracji sieci należało przeprowadzić analizę ruchu sieciowego.

2. Schemat sieci

Do wykonania zadań została utworzona sieć o schemacie przedstawionym poniżej.

Rysunek 1. Schemat budowanej sieci

3. Statyczne adresowanie

Ręcznie wybiorę adresy, które przypiszę statycznie interfejsom maszyn.

3.1. Wybór adresów

Ponieważ wiem, że będę potrzebował 2 sieci postanowiłem wykorzystać podsieci prywatnej sieci 192.168.0.0. W celu ułatwienia obliczeń zdecydowałem, że maska podsieci będzie **24 bitowa**.

- Adres pierwszej sieci 192.168.0.0/24.
- Adres drugiej sieci 192.168.2.0/24.

Maszyna Vm1 otrzyma statyczny adres 192.168.0.1/24,a maszyna Vm2 192.168.0.2/24.

3.2. Ustawienie adresów

Poleceniem ifconfig sprawdziłem, który interfejs jest podłączony do sieci wewnętrznej. Interfejs em0 ma ustawiony adres ip, a em1 nie ma. Dzięki temu wiem, że em1 jest podłączony do sieci wewnętrznej.

Poleceniem ifconfig em1 192.168.0.1/24 nadałem adres. By upewnić się, że polecenie zadziało wywołałem ifconfig em1.

Postępuje analogicznie na maszynie Vm2 nadając jej adres 192.168.0.2/24

3.3. Test połączenia

W celu sprawdzenia utworzonej konfiguracji wysłałem ping między maszynami. Będąc zalogowanym na Vm1 wykonałem ping -c 3 192.168.0.2.

```
root@:~ # ping -c 3 192.168.0.2
PING 192.168.0.2 (192.168.0.2): 56 data bytes
64 bytes from 192.168.0.2: icmp_seq=0 ttl=64 time=0.597 ms
64 bytes from 192.168.0.2: icmp_seq=1 ttl=64 time=0.749 ms
64 bytes from 192.168.0.2: icmp_seq=2 ttl=64 time=0.849 ms
--- 192.168.0.2 ping statistics ---
3 packets transmitted, 3 packets received, 0.0% packet loss
round-trip min/avg/max/stddev = 0.597/0.732/0.849/0.104 ms
```

Z wyniku komendy widać, że maszyny są ze sobą połączone i mogą wymieniać informacje.

4. Dynamiczne adresowanie

Postanowiłem wykorzystać inną wirtualną maszynę jako serwer DHCP. Wybrałem maszynę z systemem Ubuntu.

4.1. Konfiguracja serwera

Maszyna ubuntu ma dwa wirtualne interfejsy fizyczne. Tak jak u Vm1 i Vm2 jeden jest podłączony mostem do gospodarza, a drugi do sieci wewnętrznej intuet

Zainstalowałem serwer DHCP pleceniem sudo apt install isc-dhcp-server. Następnie skonfigurowałem serwer edytując dwa pliki systemowe.

W pliku /etc/default/isc-dhcp-server umieściłem linię INTERFACES="enp0s8", która wskazuje na jakim interfejsie serwer DHCP ma pracować.

W pliku /etc/dhcp/dhcpd.conf umieściłem konfigurację samego serwera. Zawartość tego pliku wygląda następująco:

```
ddns-update-style none;
default-lease-time 600;
max-lease-time 7200;
subnet 192.168.2.0 netmask 255.255.255.0 {
  range 192.168.2.1 192.168.2.253;
}
```

Definiuje on na jaki czas będą przydzielane adresy oraz z jakie puli będą pochodzić.

Po zakończeniu konfiguracji uruchomiłem serwer poleceniem sudo systemctl start isc-dhcp-server.service oraz sudo systemctl enable isc-dhcp-server.service

By sprawdzić czy serwer działa wykonałem komendę systemctl status isc-dhcp-server.service.

```
isc-dhcp-server.service - ISC DHCP IPv4 server
Loaded: loaded (/lib/systemd/system/isc-dhcp-server.service; enabled; vendor preset: en
Active: active (running) since wto 2019-04-16 18:06:48 CEST; 14min ago
    Docs: man:dhcpd(8)
Main PID: 3186 (dhcpd)
    CGroup: /system.slice/isc-dhcp-server.service
```

3186 dhcpd -user dhcpd -group dhcpd -f -4 -pf /run/dhcp-server/dhcpd.pid -cf /e

4.2. Dynamiczne przydzielenie adresów

By pozyskać adres od serwera DHCP na maszynach Vm1 i Vm2 uruchomiłem komendę dhclient em1.

Działanie na maszynie Vm1:

```
# dhclient em1
DHCPREQUEST on em1 to 255.255.255.255 port 67
DHCPREQUEST on em1 to 255.255.255.255 port 67
DHCPDISCOVER on em1 to 255.255.255.255 port 67 interval 7
DHCPOFFER from 192.168.2.254
DHCPREQUEST on em1 to 255.255.255.255 port 67
DHCPACK from 192.168.2.254
bound to 192.168.2.1 -- renewal in 300 seconds.

Działanie na maszynie Vm2:

# dhclient em1
DHCPDISCOVER on em1 to 255.255.255.255 port 67 interval 6
DHCPOFFER from 192.168.2.254
DHCPREQUEST on em1 to 255.255.255.255 port 67
DHCPACK from 192.168.2.254
bound to 192.168.2.254
bound to 192.168.2.254
bound to 192.168.2.2 -- renewal in 300 seconds.
```

Można zaobserwować, że serwer przydzielił dwa pierwsze adresy maszynom.

5. Druga warstwa sieciowa

Od początku planowałem kładzenie drugiej warstwy sieciowej. Skonfigurowałem serwer DHCP w ten sposób, że przydziela on adresy z drugiej, oddzielnej sieci niż adresy ustawione statycznie. Można to łatwo sprawdzić wywołując ifconfig dla obydwu maszyn.

Vm1:

Vm2:

```
nd6 options=29<PERFORMNUD,IFDISABLED,AUTO_LINKLOCAL>
```

em1: flags=8843<UP,BROADCAST,RUNNING,SIMPLEX,MULTICAST> metric 0 mtu 1500

options=81009b<RXCSUM,TXCSUM,VLAN_MTU,VLAN_HWTAGGING,VLAN_HWCSUM,VLAN_HWFILTER>

ether 08:00:27:9e:5d:3c

inet 192.168.0.2 netmask 0xffffff00 broadcast 192.168.0.255
inet 192.168.2.2 netmask 0xffffff00 broadcast 192.168.2.255

media: Ethernet autoselect (1000baseT <full-duplex>)

status: active

nd6 options=29<PERFORMNUD,IFDISABLED,AUTO_LINKLOCAL>

Widać wyraźnie, że interfejsy ${\tt em1}$ mają przypisane ${\tt dwa}$ adresy ip z różnych sieci.

6. Analiza ruchu sieciowego